

8 Μάρτη 2020

Χωρίς εμάς, ο κόσμος στέκει ακίνητος...

Κάλεσμα στη διεθνή απεργία 8 Μαρτίου

Χωρίς την εργασία μας, δε θα γύρναγε ούτε ενα γρανάζι σ' αυτόν τον κόσμο: Έχουμε την δύναμη να σταματήσουμε τον κόσμο και να τον αλλάξουμε ουσιαστικά!

Η 8 Μάρτη είναι η Διεθνή Μέρα της Γυναίκας. Εδώ και δεκαετίες στη μέρα αυτή καταλαμβάνουμε τους δρόμους για να ορατοποιήσουμε τις εμπειρίες μας και τη κοινωνική κακοποίηση στην οποία εκτιθόμαστε καθημερινά. Είμαστε γυναίκες, λεσβίες, φυλό-αποσδιόριστα, τράνς και ίντερ άτομα και είμαστε μέρος ενός διεθνούς κινήματος. Πέρσυ διαδραματίστηκαν διαδηλώσεις ανά το παγκόσμιο. Εκατομμύρια άτομα διαδήλωσαν. Μόνο το Αμβούργο μέτρησε 10,000 συμμετέχοντες. Το 2020 θα κτίσουμε επάνω σε αυτές τις επιτυχίες και θα ξανά αφήσουμε τους νεροχύτες γεμάτους και τα γραφεία άδεια. Θα διαδηλώσουμε και θα απεργήσουμε!

Τι μας εξοργίζει;

Εδώ και χρόνια βλέπουμε την γυναικοκτονία¹ να μη λαμβάνεται σοβαρά, να παραμερίζεται ως ενα απλό «έγκλημα εντός των σχέσεων». Μόνο το 2018, δολοφονήθηκαν στο Αμβούργο εννέα γυναίκες και τράνς άτομα. Είμαστε υποχρεωμένες να υπομένουμε διαρκώς τα σεξιστικά, ομοφοβικά και τρανσφοβικά σχόλια. Οι πατριαρχικές δομές μας καταπιέζουν και μας εκμεταλλεύονται. Η εργασία μας δεν αναγνωρίζεται και είναι άνισα εκτιμημένη: σε μέσο όρο ακόμη παίρνουμε 22% λιγότερα από τους cis-άντρες². Στο σπίτι παρέχουμε αμέτρητες ώρες απλήρωτης ανατροφής, οικιακής εργασίας και φροντίδας. Στα γηρατεία υποφέρουμε συχνά τη φτώχεια γιατί δεν επιβιώνουμε με τις συντάξεις μας. Θεωρείται δεδομένο ότι παρέχουμε συναισθηματική στήριξη στους γύρω μας και πως βάζουμε τις ανάγκες άλλων πριν των δικών μας. Αλλά όσο διαφορετικές και να είμαστε, είμαστε όλες εργάτριες! Είτε με στιλό είτε με γαλλικό κλειδί, με υπολογιστή ή με σκούπα, είτε πληρωνόμαστε είτε όχι: θεωρείται δεδομένο πως θα κάνουμε αυτή τη δουλειά πρόθυμα και χωρίς παράπονο. Αυτό που μας ενώνει είναι η δύναμη να καταργήσουμε την πληρωμένη και απλήρωτη εργασία!

Ποιες είμαστε;

Είμαστε πολύ διαφορετικά άτομα από διαφορετικά πλαίσια. Η διαφορετικότητα μας, μας κάνει δυνατές. Απαιτούμε το δικαίωμα σε μια ελεύθερη ζωή εντός μιας κοινωνίας που εξασφαλίζει ίσα δικαιώματα σε όλες/όλα/όλους. Στις 8 Μαρτίου, κατεβαίνουμε στο δρόμο για να ορατοποιήσουμε αυτά τα αιτήματα. Θα κάνουμε δημόσιο αυτό που έχει κρυφτεί ιδιωτικά. Θα ενώσουμε εμπειρίες που αλλιώς θα παρέμεναν απομονωμένες. Θα απαιτήσουμε μια κοινωνία στην οποία όλα τα άτομα έχουν όλα όσα χρειάζονται και μπορούν να είναι οι εαυτές τους δίχως φόβο. Δεν θέλουμε να είμαστε ένα ισότιμο μέρος ενός συστήματος βασισμένου στον ανταγωνισμό, την προκατάληψη και την εκμετάλλευση των ανθρώπων και

¹ Η «γυναικοκτονία» προσδιορίζει τη δολοφονία γυναικών, λεσβίων, φυλό-απροσδιόριστων, τράνς και ίντερ ατόμων με ή χωρίς αναπηρία με βάση το φύλο τους.

² Οι cis-άντρες είναι άντρες που ταξινομούνται ως άντρες στη γέννα και ταυτίζονται με αυτή την ταξινόμηση. Οι τράνς-άντρες είναι και αυτοί άντρες, παρόλο που δεν έχουν τα ίδια προνόμια επειδή υφίστανται καταπίεση.

του περιβάλλοντος. Αγωνιζόμαστε για ουσιαστική κοινωνική αλλαγή και για ένα αντι-καπιταλιστικό φεμινισμό.

Τι θέλουμε;

Η απεργία είναι ευκαιρία να συναντηθούν ετερόκλητη αγώνες και μέσα από την αλληλεγγύη να γίνουν από κοινού πολιτικά ενεργοί. Αγωνιζόμαστε για ένα κόσμο στον οποίο η καθεμία εργάζεται σύμφωνα με τις ικανότητες της, και λαμβάνει αυτά που χρειάζεται σύμφωνα με τις ανάγκες της. Κάνουμε την κρυμμένη απλήρωτη εργασία ορατή. Πολιτικοποιούμε τις δυναμικές των σχέσεων και της οικογένειας, γιατί το προσωπικό είναι πολιτικό. Απαιτούμε να αποφασίζουμε εμείς για τις εαυτές μας εάν, πότε και πως θα δουλέψουμε γιατί κάθε δευτερόλεπτο της μέρας μας είναι δικός μας χρόνος.

Απαιτούμε την κοινωνική αναγνώριση και την υλική ανατίμηση αυτών που εργάζονται στη παροχή φροντίδας, σαν αυτές που φροντίζουν τους ηλικιωμένους και τα παιδιά, σαν αυτές που κάνουν εργασία καθαριότητας. Είμαστε ενάντια στην ποινικοποίηση των σεξεργατριών. Είμαστε για μια κοινωνία στην οποία όλες και όλοι μπορούν να έχουν μια καλή και ασφαλή ζωή!

Αγωνιζόμαστε αλληλέγγυες με τα τράνς, ίντερ και φυλό-απροσδιόριστα άτομα ολόκληρου του κόσμου, εφόσον εμείς οι ίδιες αποφασίζουμε το φύλο μας. Δεν θα μας πει κανείς πως πρέπει να είμαστε, να συμπεριφερόμαστε ή να ντυνόμαστε και δεν θα δεχτούμε καμία επίθεση ή παρενόχληση για αυτά. Δεν χρειαζόμαστε προστασία από cis-άντρες, απαιτούμε τον τερματισμό κάθε μορφής βίας. Η επίθεση σε μια από μας είναι επίθεση σε όλες!

Θα αποφασίσουμε για τις εαυτές μας εάν, πότε και με ποιό άτομο θα κάνουμε σεξ. Εμείς αποφασίζουμε ποιά άτομα ερωτευόμαστε. Αγωνιζόμαστε για το δικαίωμα να αποφασίσουμε για τα ίδια μας τα σώματα. Εμείς θα αποφασίσουμε, εάν και πότε θα μείνουμε έγκυες και αν θα τερματίσουμε την εγκυμοσύνη.

Δεν θα επιτρέψουμε πλέον στις εαυτές να διακρινόμαστε με βάση τη φυλή ή την σεξουαλικοποίηση μας ως «εξωτικές ομορφιές». Είτε μπορείτε να αρθρώσετε τα ονόματα μας είτε όχι, δεν θα συμμορθωθούμε. Ο φεμινισμός μας παραμένει αντιρατσιστικός.

Απαιτούμε μια ανοικτή κοινωνία στην οποία όλες/όλα/όλοι μπορούν να ζούν και να εργάζονται εκεί που θέλουν, στην οποία οι πρόσφυγες και οι γυναίκες με αναπηρία, οι λεσβίες, τα φύλο-απροσδιόριστα, τράνς και ίντερ άτομα έχουν εγγυημένη παραμονή και μια ασφαλή και αξιοπρεπή κατοικία.

Αγωνιζόμαστε για μια κοινωνία χωρίς έθνη και σύνορα. Ρίχνουμε το γάντι στον αντιφεμινισμό, ρατσισμό, αντί-σημιτισμό, αντί-τσιγγανισμό και αντί-μουσουλμανικό ρατσισμό.

Τί σημαίνει απεργία;

Είναι θέμα συζήτησης κατά πόσο υπάρχει το δικαίωμα της πολιτικής απεργίας στη Γερμανία. Συνεπώς πρέπει να είμαστε δημιουργικές! Υπάρχουν πολλοί τρόποι για να συμμετάσχει κανείς. Ας κρατηθούμε μαζί και να ειπωθούμε μαζί. Η απεργία ως μορφή πολιτικής πράξης, πηγαίνοντας πέρα απ' τις εκκλήσεις στους πολιτικούς και στα αφεντικά, είναι ένα αποτελεσματικό μέσο για την επίτευξη των σκοπών μας. Παρόλ' αυτά, πολλές μορφές

απεργίας είναι δυνατές: απο την άρνηση στο να φτιάξεις ένα καφέ η να καθαρίσεις, στην άρνηση της μισθωτής εργασίας.

Ας ενεργοποιηθούμε και να οργανωθούμε! Καλέσετε επιτροπές φοιτητών, επιτροπές εργατών, επιτροπές των αναπήρων, όπως και των νέων και των εκπαιδευόμενων. Ας μιλήσουμε με τις συναδέλφισσες μας, με τις φίλες μας, στις μητέρες, γιαγιάδες, θείες και αδερφές μας.

Ας απεργήσουμε μαζί στις 8 Μάρτιου! Ας πάρουμε την πολιτική στη χέρια μας, να διαδηλώσουμε στους δρόμους και να καταλάβουμε δημόσιους χώρους. Ας αγωνιστούμε, όπως τις όμοιες μας που ήρθαν πριν απο μας, με κάθε μέσο που μας είναι εφικτό για μια καλή ζωή για όλες/όλα/όλους. Για την αναγνώριση της εργασίας μας, για την πραγματοποίηση των αιτημάτων μας, και για την πολιτειακή σφαίρα που ανήκει σε όλες/όλα/όλους μας!